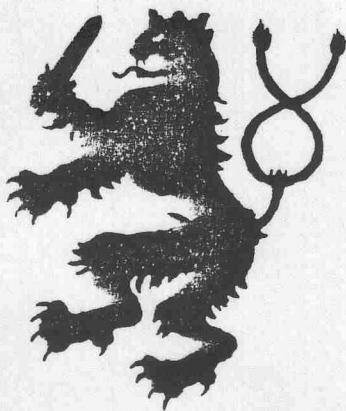

BŮH, KRÁL A OTČINA

ČESKÉ DĚTI

KORUNA

3
—
89

události a názory

České děti kontra komunistická jurisdikce

Dne 29. září proběhl na Ovočném trhu soud s Janou Miklušákovou. Byla obžalovaná podle Indrova, Husákova a Adamcova paragrafu 6 /přečin proti veřejnému pořádku/, jehož se měla dopustit tím, že se zúčastnila demonstrace v Královské oboře ve dnech 5. a 12. července. Prokurátor si k soudu přivedl dva svědky - policajty. Nadporučík Bohumil Švancara vypovídal, že 5. 7. Jana vlastně celou akci řídila. Když s vyvalenýma očima říkal, že tam skandovali "Nechte stromy žít!", proběhla soudní síní vlna děsu. Dále povídal, že obžalovaná nesla transparent a přitom tleskala /asi druhým párem horních končetin/. Druhý svědek Jan Srp vypovídal, že 12. 7. byla Jana opět vpředu. On měl rozkaz zajistit čelo průvodu s transparentem. Na dotaz soudkyně, zda slyšel volat nějaká hesla, která by se netýkala Stromovky, odpověděl - Ces-tou byli zadrženi dva muži, u kterých bylo zajištěno... a co, to vám nebudu říkat!

Prokurátor na závěr řekl několik frází z RP, že sice máme určité problémy, ale ty nelze řešit akcemi narušujícími veřejný pořádek. S ohledem k tomu, řekl, že obžalovaná studuje, nepožaduje peněžitý trest, ale 3 měsíce odňtí svobody s odkladem na jeden rok! Jistě dobrák, ale při pohledu do očí primitiva se člověk přesvědčil, že si to skutečně o sobě myslí.

Samosoudkyně postoupila celou záležitost ONV k přestupkovému řízení. Stejně tak rozhodla samosoudkyně Ladislava Kučírková v případu Moniky Nadrchalové, která byla obžalovaná stejně jako Jana. Prokurátor jí lisácky navrhoval mírný trest 500 kčs pokuty nebo 1 týden vězení, ale neuspěl. Jen tím ukázal svou ohebnou a nízkou prokurátorskou praxi. V případě Moniky Nadrchalové měla věc ještě svou dohru. Monika se totiž během svého trestního stíhání zasnoubila se svým obhájcem doktorem Brožem a v nejbližších dnech je očekávána jejich svatba. Nevíme, jestli to byl od ní šťastný tah - v budoucnosti ji už totiž doktor Brož jako rodinnou příslušníci nebude moci hájit, nicméně jí redakce Koruny přeje vše dobré.

11. října měla být postavena před soud Lucie Váchorová. Soud byl však pro nedodání obžaloby obhájci o týden odrožen. Její obžaloba z pobuřování /za letáky k 21. 8. 88/ byla rozšířena do III. odstavce, což znamená trest až do 5 let! Není divu. Proti odporným, nízkým a zákeřným mocipánům tu stojí dvacetiletá dívka, zdravotní sestra, bezúhonná a obětavá přítelkyně vše-ho svobodného a dobrého. To musí komunisty k smrti hrýzt!

královská obora

Nejstarší obora ve Střední Evropě je ohrožena!

Boj o Královskou oboru založenou Janem Lucemburským roku 1321

x x

A k prosbám jejich ucha milostivě nenaklonili

motto: "Chtěl-li pak bys být králem?" ptala se ho Narciska.

"To věřím, je to hezká věc, mít všeho dost a bez starosti živ být. Kdybych se stal králem, byl bych jím jen proto rád, že bych mohl mít mnoho krásných zahrad, o ostatek bych se nestaral."

"To bys byl správným králem. Král musí o celou zemi pečovat, jako otec o své děti; žádný neplatí více ani méně; jak mluví se mnou, tak mluví s každým poddaným; co chce on, to chtějí všickni, a co oni chtějí, to on rád vyplní. A myslíš, že to všecko patří králi, co zde vidíš? Nikoli, on si k tomu většího práva nebere než každý jiný; u jeho stolu jíme všickni. Či myslíš, že by tě tvoji poddaní milovali, kdyby na tebe pracovat museli, a pak ví-dali, jak ty jejich pracně vydělané peníze v rozkoších prohříš, a za to všecko jim sotva k jejich prosbám milostivě ucha naklo-níš? Můj milý hochu, to by z tebe byl špatný král."

/Božena Němcová: Jak Jaromil k štěstí přišel/

Dne 21.6. jsme se poprvé sešli, abychom veřejně projevili svůj nesouhlas s výstavbou SDO /Středního dopravního okruhu/, který má částečně procházet nejstarším pražským parkem - Stromovkou. Smyslem našeho setkání bylo jednak informovat veřejnost o chystaném projektu, prohlédnout si společně místa, kudy by měla šestiproudá dálnice vést a sebrat podpisy pod petici podporující negativní stanovisko ČSOP, Ústavu krajinné ekologie ČSAV a Komise životního prostředí MV SSM k tomuto projektu.

Protože se zatím nepodařilo získat žádné hromadné sdělovací prostředky pro podobné akce, informace se šířila ustně a pomocí letáků vylepených po celém parku. Bylo proto napínavé, zda se sejde dost lidí ochotných vystoupit na obranu Stromovky. Vždyť ekologické uvědomění u nás nemá dlouhou tradici a odvaha postavit se veřejně na obranu jakékoli myšlenky už vůbec ne. Najdou se, lidé, které zajímá osud jednoho z nejkrásnějších pražských parků, jenž se nachází díky mnohaletému zanedbávání a smrtonosnému ovzduší v kritickém stavu?

Podobné otázky a myšlenky se mi honily hlavou ještě za pět minut pět, pět minut před ohlášeným začátkem manifestace. Seděla jsem na obrubníku na prostranství před PKOJF, transparenty s nápisem "NECHCEME DÁLNICI" a "Stromovku nedáme" až na dně batohu. Pozorovala jsem skupinku lidí, jednotlivce, rodinky s dětmi a s kočárky lhostejně se procházející či posedávající jako já. Poznala jsem páry známých, to bylo vše. Ostatní zřejmě jen využili krásného dne k všední odpolední vycházce. "Je krásný den, tak kam jinam než do Stromovky?"

V duchu jsem se smířila s tím, že se nás skutečně sešlo jen páry "bláznu", "don Quichotů", kteří se stanou okamžitě kořistí VB. Těch tu narodil od jiných lidí viditelně přibývalo. 5 hodin. Nedá se nic dělat. Nejraději bych se bývala byla obrátila a utekla, ale místo toho jsem vybalila svoje hesla a váhavě se připojila ke skupince známých. To co se dělo pak, bylo dílem několika vteřin. Za transparenty se najednou utvořil dav. Bloumající jednotlivci náhle vykročili stejným směrem, zdánlivě lhostejně dvojice a skupinky se dychtivě připojily a znuděně vyhlížející rodinky s dětmi na jednou vytvořily radostné a optimistické jádro průvodu. Než jsem se stačila vzpamatovat, začali tito lidé, kteří před chvílí vypadali, jako že je něco nezajímá, skandovat hesla - Stromovku nedáme! Nechte stromy žít! apod. Kolemjdoucí se přidávali. Letáky s informacemi o chystaném projektu byly po několika krocích rozebrané a podpisů pod petici přibývalo. Uměrně ovšem byly zaneprázdněny hlídky VB, které nás provázely celou cestu. Pilně legitimovaly, horečně vysílaly, ale jinak se tvářily docela přátelsky. Některí se dokonce usmívali!

V této euporické náladě a nepopsatelné atmosféře jsme došli až k bývalé Šlechtově restauraci, kde nás bouřlivě uvítala druhá skupinka, která měla sraz již zde. Trochu nám zkazilo náladu, když jsme se dověděli, že P.P. byl pohotově unesen "příslušníky" StB. To jsme ještě netušili, že ho ve stejnou dobu kopou do břicha, někde uprostřed Křivoklátských lesů.

Na prostranství před restaurací se přečetlo prohlášení, živě se diskutovalo, skandovalo, legitimovalo. Mezitím jsme sbírali podpisy. Bylo jich několik set. Asi po půl hodině jsme nastoupili cestu zpátky. Tentokrát za zpěvu. Náhodní chodci se k nám nadšeně přidávali a hlasitě vyjadřovali svoji podporu. Některí také údiv - "Dálnice přes Stromovku? Vy si snad děláte legraci?" Je neuvěřitelné, v jaké neinformovanosti a nevědomosti se našim sdělovacím prostředkům daří lidí udržovat.

Náhle se však objevily policijské vozy a speciální oddíly již méně přátelských příslušníků VB se psy. Ostrý hlas z policejního amplionu vyzývající k rozchodu /mimochodem v okamžiku, kdy jsme to chtěli udělat i bez nich/ se mísil se štěkotem vlčáků a zpěv zanikl v dětském pláči. Do té doby passivní, dobře živení pánové v kožených bundách, bílých ponožkách a černých mokasínech, kteří nás celou dobu sledovali, se aktivně zapojili do dění. Podařilo se jim ukořistit část podepsaných archů i několik neaktivnějších účastníků průvodu. Těm už jsme pak jen mávali přes skla aut. Rány akopance které sem tam rozdávaly, hrubé nadávky a výhružky udělaly tečku za prvním pokusem pražanů o záchrannu KRÁLOVSKÉ OBORY.

Anna Hradílková

Stromovka pokračuje

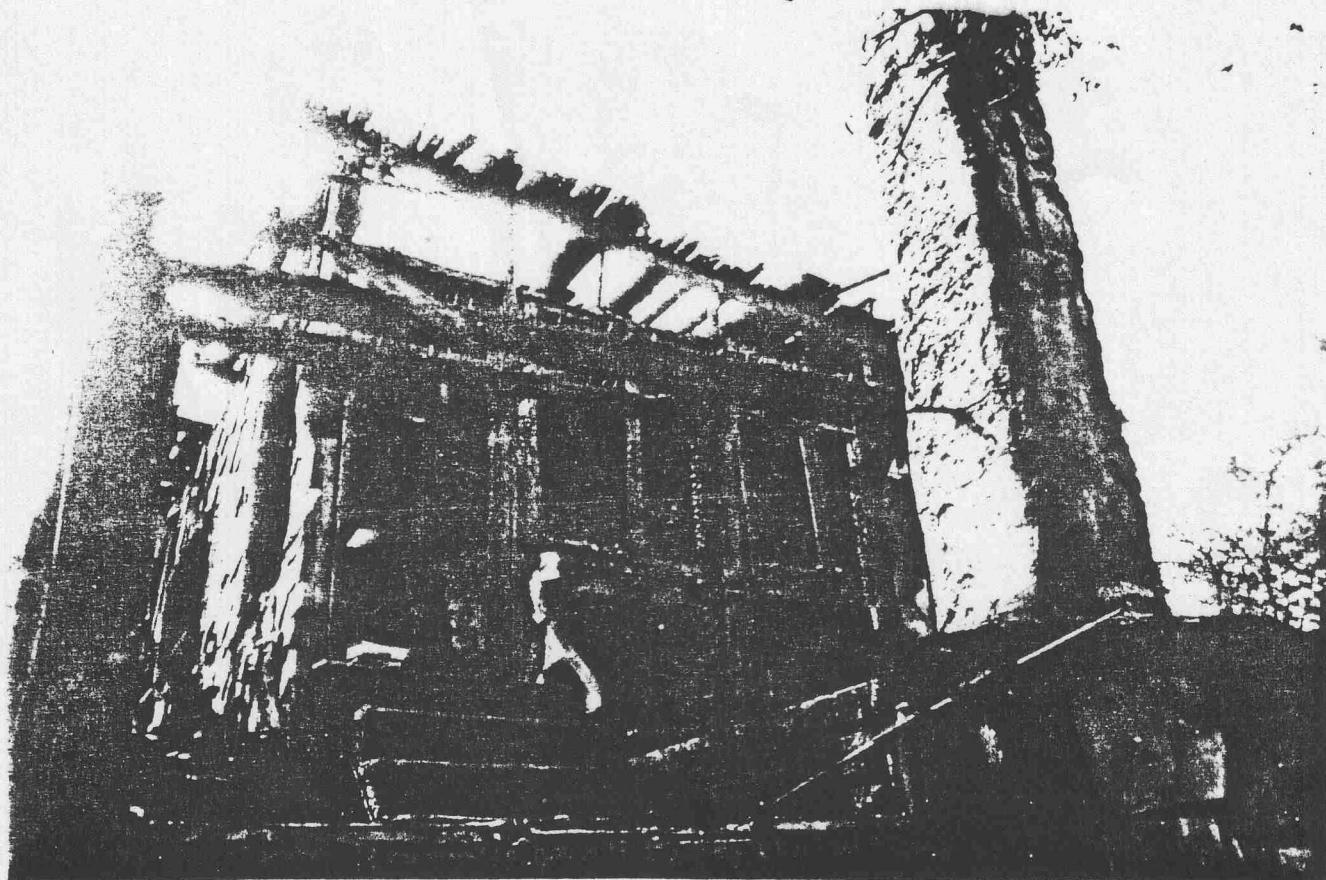
28.června - Lidí asi 400, ale kolik z toho estébáků, těžko odhadnout. Nesly se transparenty "Stromovku nedáme", "Dnes s pilou zítra s pláčem" atd. Policie tentokrát zasáhla rázněji. Zadrženo 37 účastníků.

5.července - Transparenty "Nechte stromy žít", "Neničte stromy". Lidí asi 100. Zadrženo 6.

12.července - Tranparent "Ne autům ve Stromovce", lidí cca 70, zadrženo 13.

26.července zástupce Českých dětí ve Stromovce vyhlásil, že shromáždění budou pokračovat zase až po prázdninách. Přesto se i v srpnu scházeli v oboře lidé.

ohněm proti českým dětem

Dne 13.července podpálila státní policie domeček Českých dětí v Praze 6 Břevnově. Františku a Olze Hochmanovým a Barbaře Veselé shořel prakticky celý majetek. Pro postižené se pořádá sbírka. Adresa: Anna Hradilková, Ole- ga Koševého 17, Praha 6.

pout' za magora

Dne 16.července se konala pout' za Ivana Martina Jirouse, který je v současné době v komunistickém kriminále ve Stráži pod Ralskem. Devítičlenné procesí s korouhví vyšlo v půl čtvrté ráno ze Staré Říše a přes Červený Hrádek a Hříšici dorazilo v 7 hodin ráno do Kostelního Vydří, kde bylo na statku Českých dětí posilněno černou kávou. Cestou do Vydří se stal zázrač. Ze Staré Říše se vyráželo ve spěchu, aniž by si někdo před cestou uvařil něco k napítí. Tak se stalo, že už několik kilometrů za městečkem měli všichni děsivou žízeň a dělali si legraci, že v Nové Říši bude určitě otevřená hospoda. Vůbec je, hříšníky, nenapadlo, že by je mohla Panenka Marie vyslyšet. Když dorazili na náměstí v Nové Říši, čekala už je na prahu hospitance paní výčeppní a zvala je dál, aby se občerstvili. Vypili basu limonády, poděkovali a šli dál.

Mše svatá začínala v 8 hodin. Do Vydří dorazili mezikrát další účastníci poutě za Magora. Kostel byl úplně narvaný, lidé se ani nedostali dovnitř.

Po mši se šlo na kolotoče, ale letos to bylo s atrakcemi slabé. Pár střelnic, jeden řetízkáč, a tot vše. Všude jen stánky se samým šmejdem. Hoši vystřelili dívám papírové růže a šli do hostince. První přípitek byl na Magora a na smrt jeho neprátel. Pozdě odpoledne se účastníci pouště rozjeli do svých domovů.

§ imitace policejního zásahu

V několika hlavách se zrodil nápad usporádat protestní korzo proti invazi do Československa v osmašedesátém roce. Když se tato myšlenka chvílkou vybroušovala, vznikla "AKCE 21".

Od 1. do 20. srpna každý den od pěti hodin korozval na pěší zóně průvod asi 80 lidí /to je pouze průměrný odhad/, kteří měli na svém oděvu přišpendlené trikolory a někteří ještě kousek bílé stužky jako symbol nenásilí. Průvodu se hojně účastnili zástupci z řad různých nezávislých iniciativ, zejména SVS, NMS, a téměř pokaždé také nějaké České dítě. Několik dní probíhalo korzo v milosti orgánů VB. a to až do té doby, než pochopili, že nejde o smuteční pochod za Gándhího, jak o tom referovali do vysílaček. Když jim začala být jasná symbolika A-21/tedy 21 pochodu k 21. výročí 21. srpna/ a pochopili, že se jedná o něco jiného, začali přítomné namátkově kontrolvat a tahat z nich informace. Dne 18.8., v pátek před jednadvacátým, sebrali na pěší zóně po skončení hodinové procházky několik lidí a dvojici osmačtyřicítka na Pankráci jim znemožnili účast na pondělní demonstraci.

Protože korzo bylo, jak se vyjádřil jeden z předních aktivistů SVS, příliš suchou záležitostí, rozhodla se SVS jeho průběh aspoň trochu zpestřit. Bylo to show pod názvem VB - Veselá Bezpečnost a zpráva o něm se během dvou následujících dnů rozletla po Praze.

16. srpna zasáhlo proti přibližně osmdesáti korzuječím občanům 14 příslušníků pohotovostního pluku SVS, kteří měli na hlavách helmy z melounů, v rukou obušky z okurek, vek a salámů a speciální četa vodních děl stříkala vodu z umělohmotných stříkacích slonů s "dostřelem" asi tři metry. Akce se zúčastnil i speciální policejní pes - umělohmotný červený jezevčík na kolečkách, poručík Alik. Jednotka SVS zadržela několik lidí - vždy s pomocí svých pomahačů, kteří byli mezi námi korzuječími nenápadně označeni kuličky na hlavách. Na kolemjdoucích příslušníci vymáhali očkovací průkazy. Velitel pohotovostního pluku v průběhu celé akce vyzýval pomocí megafonu /asi metr dlouhého papírového kornoutu/ přítomné občany, aby se rozešli, že toto shromáždění není povolené příslušnými orgány. Demonstranti se však nedali zastrašit a během necelé čtvrt hodiny zahnali pohotovostní pluk na útek.

Konec korunuje dílo. Ondřej Černý byl po akci zadržen policisty a na stanici VB obdržel darem přestupek proti veřejnému pořádku. Jeho zločin se v protokolu jmeneje "IMITACE POLICEJNÍHO ZÁSAHU".

-jm-

21.srpen

Kolem 17.hodiny se sešlo na Václaváku opět několik tisíc lidí, aby protestovali proti okupaci země před 21 lety a následné normalizaci. 21.srpen se tak opět stává tradicí občanského protestu a touhy lidí po svobodě. Doufajme, že se k srpnu připojí další významná data naší historie jako 28.říjen, 16.leden nebo 28.září, svátek zemského patrona svatého Václava. Mají k tomu už potřebné základy.

Jak vznikají přátelství mezi národy

Na 21.srpen přijelo do Prahy i mnoho cizinců - Madaři, Poláci, Italové, Dánové, Holanďani. Mladí Madaři ze Svazu svobodných demokratů pak na Václavském náměstí česky přečetli poselství - komunisté do vaší země vtrhli s tanky a my přicházíme s květinami s prosbou za odpustění. Po jeho přečtení následoval obrovský aplaus a volání - Ať žijí Madaři! Bylo to opravdu dojemné setkání národů, které jejich komunistické diktatury záměrně štvou proti sobě. Ještě nedávno bylo slovo Madar nadávka!

Myslím si, že v budoucnosti bude pro nás hlavní právě přátelství s národy Střední Evropy, které poznaly komunistickou diktaturu. V elitních vrstvách, které tvoří každý národ, nevymizely ba naopak vzrostly tradiční evropské vlastnosti - pocit sounáležitosti a spoluzodpovědnosti, duch pomoci bližnímu svému a duch neměněho boje proti zlu. To myslím od západní společnosti s jejími nekřesťanskými prioritami nemůžeme čekat. Ostatně, známe to z historie a vidíme to i dnes v postoji především západních velmocí vůči komunistickým diktaturám.

-pp-

Opozice a 21.srpen

Před letošním výročím okupace Československa byl pěkný zmatek. Jak se den D přibližoval, stupňovala se nervozita a vydávala se nová prohlášení. Také se ozvalo několik hlasů /v rádiu byly prezentovány jako názor opozice/, které, vedené zřejmě pocitem odpovědnosti, zrazovaly lidí před účastí na demonstraci. Myslím si, že to i to bylo samo o sobě dosti nezodpovědné, a to z několika důvodů:

- Zbrklost do zodpovědnosti jistě nepatří. Bud se něco dělá nebo ne, to se musí rozhodnout předem a nesmí se na tom nic měnit. Také přehnaně reagovat na to, jak se zrovna komunisté tváří, není zrovna rozumné - před srpnem stzašili, že budou střílet a nakonec byl policejní zákrok v porovnání s lednem dosti mírný; na náměstí Nebeského míru byli lidé plni optimismu a poslali na ně tanky.

- Těm, kteří radili lidem, aby nechodili na Václavák, muselo být jasné, že tam určitá část převážně mladých lidí přijde tak jako tak. Vůči nim, v malém počtu mnohem zranitelnějším, odpovědnost necítili?

- Dále by mě zajímalo, jestli si někdo při té odpovědnosti vzpomněl na maďarské bratry ze Svazu mladých demokratů, kteří předem vyhlásili, že se chystají do Prahy? Bylo by to opravdu náramné nechat na Václavákuprotestovat proti okupaci Československa 50 Maďarů - uprostřed stovek českých policistů.

- Za případnou tragédií nese zodpovědnost jedině ten, kdo ji způsobí. Spolupřijímání odpovědnosti ze strany, která postrádá jakékoli mocenské prostředky a navíc je svou podstatou proti jakémukoli násilí, není věrohodné. Navíc mi to připadne jako úplně zvrácené cítění. Jakákoli výzva přece musí být adresována straně, která chová zlý úmysl a ne naopak.

- Radit lidem, aby se vzdali jednoho ze základních práv, svobody shromáždování, a přitom vystupovat na obranu lidských práv, na věrohodnosti také nepřidá.

- Lonská demonstrace 21.srpna, které se zúčastnily tisíce mladých lidí, vznikla téměř spontánně, aniž by se na ní opozice podílela - spíš se naopak převážná většina jejích členů zdržovala mimo Prahu. 21.srpen je záležitost celé společnosti.

- A nakonec i vůči nám, kteří jsme se pod výzvu k pokojnému korsu na Václavském náměstí podepsali a kteří jsme tam šli, to bylo jemně nefér.

Nakonec. Každý ústupek z ideí vede k ideám stále menším. Každé -za této situace bude rozumnější- prohlubuje jen naši bídu. Tak dobře to známe z našich dějin. Potěšilo mě, že i přes tyto výzvy přišlo na Václavák, opozice neopozice, dost lidí.

28.8. Petr Placák

drama v karlovce

členka Českých dětí zachraňuje
Stanislava Pence

Ve středu 31.srpna se sešlo na Karlově mostě asi patnáct lidí. Mezi přítomnými byl i Standa Penc, mluvčí Mírového klubu Johna Lennona. Seděl na obrubníku mostu a zrovna nám něco povídal, když se k nám přitočili dva estébáci a upozornili Standu, ať to okamžitě rozpustí nebo že bude plavat. A tak jsme se rozešli. Šli jsme směrem do Karlovky. Na rohu Karlovy ulice byl Standa Penc napaden třemi muži v civilu; seděl na zemi, rukama si chránil hlavu a křičel o pomoc. Muži do něj kopali a bili ho pěstmi. Dav náhodně procházejících občanů tupě přihlížel. Běžela jsem tedy k násilníkům, ať ho nechají na pokoji. Od jednoho z estebáků mi byla velice nevybírávými slovy učiněna výhružka, abych se okamžitě vzdálila. Na dotvrzení svých slov mě policista silně udeřil pěstí do ucha a podruhé, naštěstí slaběji, do mé pravé čelisti. V průběhu bití se lidé přece jen seběhli a tajně obklíčili. Ve zmatku mnoha rukou a nohou se Standovi podařilo vyprostit a dal se na útěk. Jeden z policajtů se za ním pustil. Volali jsem, že to je estébák, ať ho lidé zadří. V dalším pronásledování mu zabránila parta pankáčů, kteří šli náhodou kolem. Tak se podařilo normálnímu člověku utéct a já si zatím mohla dávat studené obklady na půlku obličeje.

-jm-

královská obora

stateční Češi

20.září se u Šlechtovy restaurace v oboře shromáždilo asi 200 lidí. Dovedl jsem na místo anglického novináře a šel jsem domů, protože jsem měl horečku. Žurnalista pak večer vyprávěl, jak jsou Češi stateční, že tam byli policisté se psy alidé chodili kolem dokola jakoby nic, bavili se a žertovali. Když odcházel, viděl, jak policisté tahají z telefonní budky nějakého dlouhovlasého, vytáhlého kluka. Samozřejmě že nemohlo jít o nikoho jiného než o Stanislava Pence.

27.září se sešlo ve Stromovce asi 70 lidí. Shromáždění proběhlo bez zásahu VB.

Na 4.říjen bylo shromáždění ohlášeno na ONV. Při vstupu do Královské

obory byl zadržen Petr Placák a na komisařství v ulici Františka Křížíka mu byl předán zákaz tohoto shromáždění. Policie bylo v Královské oboře opět jak naděláno. Kontrolovali, zapisovali si atd.

11. října proběhla Stromovka pro změnu bez asistence VB.

foto: 20. září v policejní budově v ulici Františka Křížíka. Zadržení Jana Miklušáková, Martin Zikeš, Monika Nadchalová, Vladimír Tarnovský a Stanislav Penc očekávají transport do koncentračního tábora. V. Tarnovský obdržel za 20. září paragraf 6.

ORA PRO NOBIS

28. září tohoto roku si český národ připomene 1060. výročí svárodní svatého Václava.

Sborovým zpívem svatováclavského chorálu a kladením věnec a květin k soše svého patrona pokloní se český lid jeho památce.

Tento obřad se uskuteční na Václavském náměstí ve 20 hodin po ukončení mše ve svatováclavské katedrále.

Přejme si, aby obřad proběhl důstojně a byl co možná nejkrátký.

ORA PRO NOBIS

své síly. Když na nás začali nastupovat, už se volalo, abychom jim nedali příležitost a rychle se rozešli. Je bezvadný bejt vždy o krok před policajtama. Když uzavřou ulici, stočit se okamžitě jinam a tam, kde už to nejde, bleskově se rozejít a sejít se zas jinde. Nedat jim šanci zkonsolidovat síly a připravit se k útoku. Policejní oddíly nahnaly lidi do podzemky nebo je vytlačily do přilehlých ulic. Pozdě večer se na náměstí sešlo opět několik stovek lidí.

Demonstrace byla sice krátká, ale myslím, že účinná. Takové by se měly

svatováclavské bouře

28. září V 18 hodin začínala ve svatováclavské katedrále svatováclavská mše. V chrámu se rozdávaly letáčky, aby šli lidé po měsi na Václavské náměstí k pomníku sv. Václava /už předtím se rozhlašovalo, že shromáždění u sv. Václava se bude konat ve 20 hod./ Po měsi vyrazil dlouhý průvod po Nových zámeckých schodech, přes Malostranské náměstí, Karlův most a Staroměstské náměstí na Václavák. Celou cestu jsme zpívali Svatováclavský chorál. Policiajti, i když se objevovali, zatím nezasahovali. Na Václaváku jsme šli pravou stranou nahoru. Lidé, když slyšeli chorál, zastavovali se a přidávali k nám. V podchodu uprostřed náměstí jsme potkali známé, kteří šli od Václava. Mše totiž trvala dlouho a my jsme na Václavák dorazili až před půl devátou. Byla tam prý spousta lidí, kladly se kytky, policiajti je hned sbírali. Za Vodičkovou ulicí jsme přešli do prostřed náměstí a postupovali vzhůru. Kolem koně se začali rojit policiajti. Dostali jsme se asi třicet metrů pod Václava, když nám desítky policiajtu zahradily cestu. Svatováclavský chorál ze stovek hrdel zaburál náměstím. Stočili jsme se na levou stranu a za zpěvu šli pomalu dolů. Skandovalo se - Svobodu! Svobodu! Lidský práva! Ať žije biskup Korec! Zastavili jsme se před obchodním domem Družba. Bylo nás asi tisíc. Lidé zapalovali svíčky. Policiajtm trvalo téměř půl hodiny, než přeskupili

dělat častěji a ne čekat na osvědčená výročí a na hysterii kolem nich. 28. září jsme zas pocítili půl hodinky svobody. Svatý Václave, děkujeme Ti.

německý exodus

zděšený úprk ze socialismu

V sobotu 30. září drama na velvyslanectví SRN vrcholí. V té době je zde již okolo 3 000 utečenců z NDR a další přibývají. Před budovou vykládá několik Němců plný návěs postelí, okolí stojí auta nemeckého Červeného kříže a postávají houfy zvědavců. Hlídající příslušníci řídí dopravu. Jdeme dozadu podívat se na zahradu velvyslanectví. Otrèsný pohled. Stovky Němců jsou nalepeny na mřížích, mluví přes ně se svými blízkými, mnozí z nich pláčou. Skupina asi dvacetiletých chlapců na nás mává - "Nepřinesli byste nám pět lahvi vína?" Vedle mladá maminka se dvěma dětmi prosí o kafe - "Nemáme už ale žádné peníze, jsme tu již tři týdny."

Přinášíme požadované věci a s chlapci se dáváme do hovoru.

"Vy nemůžete ven z velvyslanectví?"

"Můžeme, ale máme strach, že by nás okamžitě zatkla vaše policie."

"Jak jste tu dlouho a jak je o vás postaráno?"

"Jsme tu již týden. Zpočátku to šlo, ale těd už je tady mnoho lidí, tak je to horší. Zvlášt pro rodiny s dětmi. Jsou tu kupříkladu jen tři záchody, a tak se chodí, kde se dá."

"Doufáte, že to s vámi dobře dopadne? Vydržíte?"

"Jinak než dobře to ani dopadnout nemůže. Vydržíme tu až dokonce. Když tu budeme i o vánocích, zapálíme na každé špici plotu svíci."

"Vaše vláda vám slíbila ústy Vogela, že pokud se sami vrátíte, budete beztrestní a do půl roku vám vyhotoví vystěhovalecké pasy. Věříte tomu?"

"Ne! Když nám čtyřicet let lhali, tak se to najednou přes noc nemůže změnit. Navíc bychom museli platit spousty peněz za vzdělání atd."

"Jste všichni mladí. Co vaši rodiče, vědí o vás?"

"Asi ne. Posílat poštu odsud je riskantní. Kdyby byla s razítkem velvyslanectví, nejspíš by ji otevřeli. Jsme odkázáni na lidi, po kterých pošleme zprávu. Alespoň že už dnes neexistuje praxe, že by byli za nás perzekvováni."

"Proč jste odešli z NDR. Co cheete dělat ve Spolkové republice?"

"Odešli jsme jednak z důvodů politických, jednak z důvodů sociálních. Chceme svobodně žít a také na úrovni. Pro začátek máme každý v BRD nějaké příbuzné a potom, jsme vyučení řemeslníci, a ti jsou vždy třeba."

"Vrátili byste se, kdyby kupř. zemřel Honnecker a začalo se něco měnit?"

"Ne, to by nebyl důvod. Muselo by jít o daleko hlubší a trvalejší změny. I tak bychom raději přijeli jako západoněmčtí turisté."

"Dík za rozhovor a přeju brzké vyřešení vaší situace a odchod."

Po cestě Malou Stranou potkáváme automobily se značkou DDR. Co s nimi bude, už jejich majitele nezajímá. Za dvě hodiny se dovidáme, že se jim jejich sen vyplnil.

-dš-

pozn.red. Bylo potěšující, že se našla spousta lidí, kteří sami od sebe nosili strádajícím Němcům na vyslanectví potraviny, příkrývky atd. Jakož i lky se pomáhalo Židům v transportech, dobro neúprosně vítězí nad každým zlem.

společenská rubrika

Jdi ve svém životě vždy cestou,
kterou ukazuje Kristus
a nebudeš bloudit.

František kardinál Tomášek

KARDINÁL - 90 LET

Každému z vás posílám
pozdrav a požehnání
v Kristu Ježíši.

František kard. Tomášek

Na památku 90. narozenin
30. června 1989

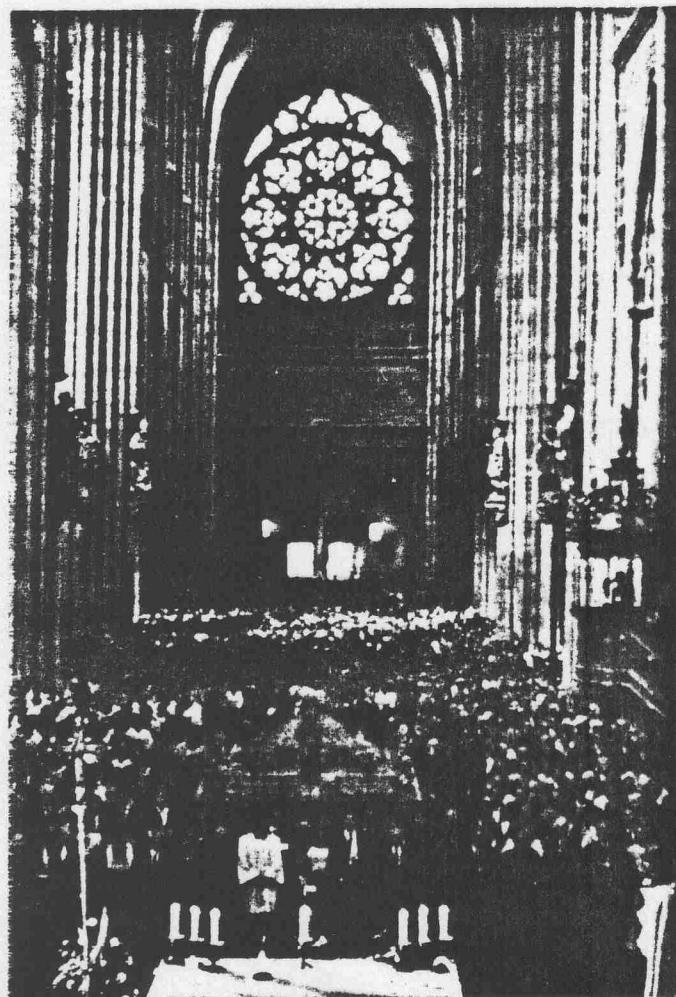
J.Em. František kardinál Tomášek, arcibiskup pražský oslavil 30.června 1989 své 90. narozeniny. Téhož dne se v kostelech sv.Václava ve Vršovicích a Panny Marie na Strahově konaly několika hodinové bohoslužby s adoracemi a litaniemi za Františka Tomáška. Druhý den sloužil Otec kardinál za účasti 12.000 lidí děkovnou mši v katedrále sv.Vítia, které se zúčastnilo na čtyřicet kardinálů a biskupů z celé Evropy, včetně papežského legáta z Říma, který přečetl blahopřejný dopis Jana Pavla II., dále zástupci pražských diplomatických sborů, zástupci ostatních církví a dokonce zástupci tzv. federální vlády a tzv. 'vlády ČSR'.

Sobota, 1.července - Do katedrály přicházím po půl deváté, skoro hodinu před začátkem mše a dostávám se jen už do boční lodi, asi deset metrů od vchodu. Dopředu vede ulička ohrazená provazy, kterou pořadatelé se znaky arcibiskupství /ministranti z pražských kostelů/ pouštějí rodiče s malými dětmi. Pár minut potom je katedrála zaplněna úplně. Kolem mě se tlačí kamerman ZDF; včera vysílali půl hodinové pořad o kardinálovi a dnes znova točej, co se dá. Za to naši daj půlminutové stříh večer v TN. Hlavně že je pan Janků se svejma soudruhami rozvalenej vpředu mezi velvyslancema. Škoda, že jsem neviděl, jak se asi šklebil při několikaminutovém potlesku během čtení dopisu od Jana Pavla II., kde papež označuje arcibiskupa sužované pražské arcidiecéze, kardinála Tomáška za neunavného bojovníka za lidská práva a náboženskou svobodu. Díky obrazu promítanému na plátno zavěšené v boční lodi, měla i většina lidí vzadu možnost sledovat průběh mše. Na dovršení nádherné atmosféry prošli všichni kardinálové a biskupové po skončení bohoslužeb za obrovského potlesku v průvodu kolem celé katedrály. Tolik Eminencí a Excelencí najednou se tu sešlo poprvé v historii katedrály.

Po mši se asi tři tisíce lidí shromáždilo před arcibiskupským palácem, kde provolávaly slávu Otci kardinálovi, ale i biskupům Sokolovi, Korcovi a Otčenáškovi. Lidé zpívali českou, slovenskou i papežskou hymnu a Svato-václavský chorál. Směrem k pražskému hradu skandovali - Chceme svobodu! a

dožadovali se i příjezdu svatého otce. Ohromným potleskem byl několikrát kardinál přivítán na balkóně svého paláce. Celá oslava kardinálových narozenin byla ukončena modlitbou třítisícového davu před palácem. Zásluhou projekce na plátno, používané u nás snad jen na rockových koncertech, obrovských davů lidí, nádherný atmosféry i demonstrace po mši, připadal jsem si spíše jako v Polsku než uprostřed Čech. Kardinál Tomášek sám je velký přítel polského národa už od 1. sv. války, kdy sloužil v císařsko-královské armádě společně s polskými vojáky z Haliče. Po válce, v roce 1922, kdy v Čechách vyvrcholily protikatolické nálady, byl vysvěcen na kněze. Vystudoval teologii a stal se autorem katolického katechismu, který vyšel v tříset tisícovém nakladu. Na biskupa byl vysvěcen v roce 1949. V padesátych letech strávil čtyři roky v internačních táborech. Po propuštění se živil jako traktorista. Řízení pražské arcidiecéze se František Tomášek, prozatím jako apoštolský administrátor, ujímá 18. 2. 1965. V té době se začíná zasazovat za práva prostých věřících. Stojí u zrodu Díla koncilní obnovy, je zvolen místopředsedou Společnosti pro lidská práva. V roce 1976 je František Tomášek jmenován kardinálem a v roce 1978 se stává arcibiskupem. Od počátku osmdesátých let je vystaven neustálému tlaku ze strany vlády. V roce 1982 odsuzuje SKD Pacem in terris. O rok později během pražského mírového shromáždění vystupuje veřejně za lidská práva. V roce 1988 vyzývá k podpisu petice za náboženskou svobodu, kterou podepisuje více než 600.000 občanů. Letos v lednu odsuzuje zákroky tzv. Bezpečnosti proti občanům v Praze na Václavském náměstí.

Neúnavná činnost postavila kardinála Tomáška v očích veřejnosti už nyní vedle významných osobností našich dějin. Kardinálem vyhlášené Desetiletí duchovní obnovy k milénium sv. Vojtěcha v roce 1997 je možno prohlásit za největší národní duchovní dílo naší doby. A na nás záleží, zda budou platit slova pařížského arcibiskupa kardinála Lustigera pronesená při jeho návštěvě v Praze letos na jaře: Srdce Evropy je srdcem křesťanstva a nalézá se v Praze.

zaplněná katedrála při kardinálových oslavách

SKD Pacem in terris. O rok později během pražského mírového shromáždění vystupuje veřejně za lidská práva. V roce 1988 vyzývá k podpisu petice za náboženskou svobodu, kterou podepisuje více než 600.000 občanů. Letos v lednu odsuzuje zákroky tzv. Bezpečnosti proti občanům v Praze na Václavském náměstí.

-kps-

Chlapci a dívky,
milujete nebezpečí?
Chcete poznat svět demonstrací,
tajných schůzí, neviditelného
písma a podzemních chodeb?
V S T U P T E do

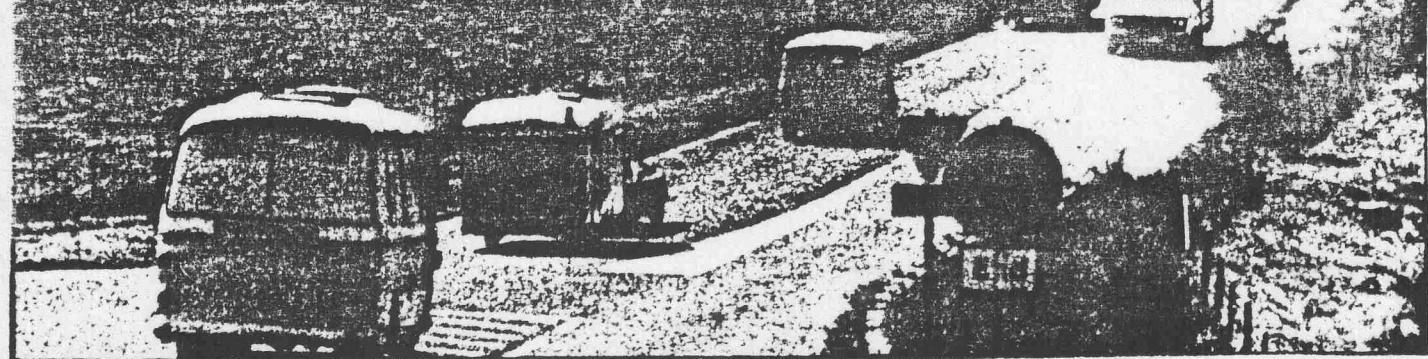
ČESKÝCH DĚTÍ

z pera dopisovatelů

STONEHENGE

ČESKÉ DĚTI POSILUJÍ ŘADY BRITSKÝCH CHULIGÁNŮ

Tisíce let, rok co rok, putují poutníci k největší evropské pravěké astronomické / i astrologické / observatoři a svatyni - Stonehenge - na slavnost letního slunovratu. Tisíce let čekají ve stejný den na východ a západ slunce a sledují jeho dráhu procházející skrze škvíry v obrovských kamenných blocích. Putoval k němu neznámý pravěký národ, který ho začal někdy kolem roku 3 000 př. Kristem stavět, putovali k němu Keltové vedeni druidy, kteří tu prováděli magické obřady, a putují k němu rok co rok před 21. červnem lidé z Británie i ze světa vedeni různými touhami a za různým cílem.

V našem století sem většina lidí putuje za tradičními hudebními festivaly. V posledních letech pořádali na Stonehenge festivaly hippies a o tom jak dopadly se psalo i v našich novinách pod titulky "bitky chuligánů s policií na Stonehenge". Minulé tři roky tomu totiž tak bylo. Hippies převzali tradici pořádání festivalů po předchozích generacích, kdysi tu hrály jazzové a dixilendové kapely a teď rockové.

Letos se ale festival na Stonehenge nekonal. Už několikdnou před 21. červnem psaly noviny o uzavření Stonehenge a policejní blokádě celého jeho okolí. Ve Wiltshirenském hrabství, kde Stonehenge stojí, se obávají velkého počtu lidí a zničení monumentu a jeho okolí. Na festivaly jezdilo i 100.000 lidí a takový počet se asi nedá uhlídat.

Naši londýnští přátelé nás považovali přinejmenším za šílence, když jsme se přes zprávy o uzavření Stonehenge a zvýšení policejní pohotovosti rozhodli tam dostat, a to navíc přesně 21. června.

Nasedli jsme v předvečer slunovratu na vlak a odjeli z Londýna do Salisburys, nejbližší železniční stanice u Stonehenge, do města s ohromnou gotickou katedrálou a s několika středověkými stavbami. Už cestou od nádraží ke katedrále jsme potkávali plno mladých lidí - o tom, že mají společný cíl cesty, nebylo pochyb - všichni nás už z dálky zdravili a zastavovali se s námi, aby nám řekli nejnovější zprávy o situaci na Stonehenge, které je už od rána obléženo policí v okruhu 5 mil kolem dokola. Na každé silnici vedoucí ke Stonehenge se musí procházet policejní kontrolou. Tohle předávání zpráv funguje velice dobře, je to takový ustní tam-tam. Jeden člověk zavolá někom do hipíského informačního centra a pak informace, které dostane, posílá dál po lidech, které potká.

U katedrály dostáváme od hippies časopis Festival Eye, který je celý věnovaný festivalům kolem slunovratu. Stonehenge je věnovaná podstatná část. Dostáváme i program festivalů, které končí až zimním slunovratem. Letos je hlavní červnový festival v Glastonbury, ten jsme ale prošvihli - byl od 16. do 18. června. / Později jsme ale zjistili, že se zas tak moc nestalo. Nehrály

tam ani skupiny, o které bysme měli zájem a ani cenově to pro nás nebylo moc dostupné,/ Na 21.červen je ve festivalovém programu uvedený jen Stonehenge People s Free Festival - nejméně čtyři míle od kamenů, který se koná od 16. do 25.června.

Po krátkém odpočinku u katedrály jsme se vydali hledat výpadovku směrem ke Stonehenge. Každý, kdo nás potká, se ptá, kam jdeme. "Na Stonehenge," odpovídáme. "Tam se ale nedostanete!" Ukazují na mapách, které vydala polícia, kam až se můžeme dostat - za kruh o poloměru 5 mil, v jehož středu leží Stonehenge, se prý nedostaneme. Nabízejí nám, abysme šli raději s nima do nějaké vesnice, která leží kousek dál za policejní zónou. Vysvětlují nám jak musíme jít a jet, abysme se vyhnuli policejním hlídkám. "Ale my jedeme na Stonehenge," trváme na svém. "No dobré, ale tam se nedostanete, a když byste se tam náhodou dostali, tak budete jediní!" Potom nám popřejí šťastnou cestu a my stopujeme.

Stopem jsme dojeli ze Salisbury na odbocku ke Stonehenge. I řidič, který nás vzal, nevěří, že bysme se dostali za policejní hlídky. Vysazuje nás na křižovatce pár metrů od policejních zátarasů. Přidává se k nám ještě jeden poutník, který se tu náhle objevil - asi vylezl z kroví, kde kouřil hašiš, protože byl mírně mimo. Hned jak jsme přešli silnici, přišel k nám jeden policista wiltshirského hrabství a řekl nám, že Stonehenge je uzavřené. To víme. Jdeme ale přesto dál k policejním zátarasům. Asi deset policistů se seběhlo kolem nás, dalších dvacet stojí na silnici za značkou policie - zpomalte a kontrolují auta. Ptáme se kluka, který přišel s námi, jestli můžeme fotit policii v akci. "Proč ne? Jste ve svobodné zemi." Fotografujeme.

"Kam jdete?" ptá se policista.

"Na Stonehenge."

"Stonehenge je uzavřené."

"Na jak dluho?"

"Nevíme, ale dneska se tam nedostanete. Možná zítra."

"My chceme zítra! Ted chceme jet do nejbližší vesnice, abysme tam mohli zítra jít."

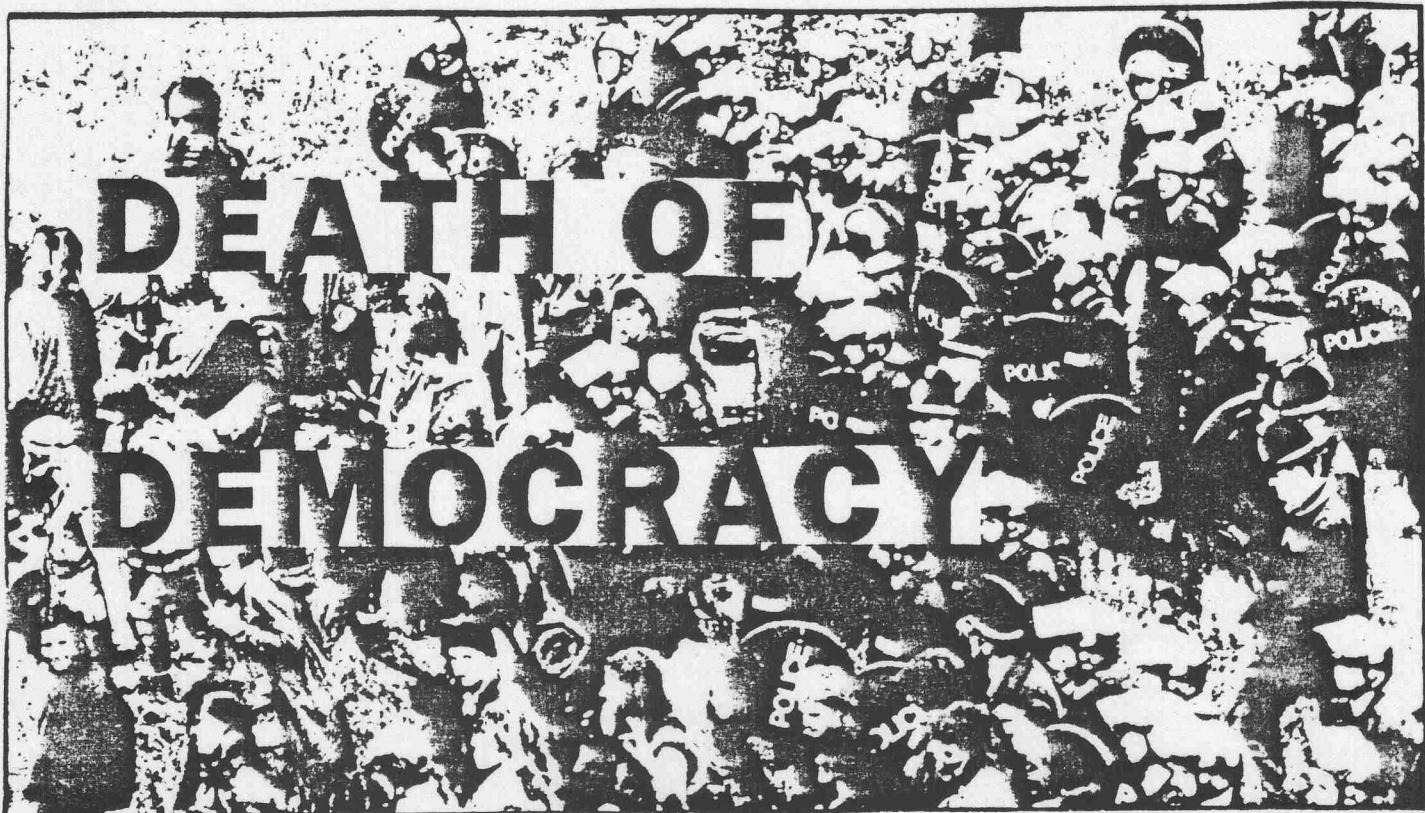
"Dobrá. Jedte do Amesbury, ale napřed si budeme muset napsat vaše jména. Nevadí vám to?"

Zapsali si naše jména a podotkli, že opravdu musíme jet až do Amesbury a pak nás pustili. Mezitím, co jsme s nima postávali, zastavili všechna auta a několik jich vrátili zpět. Vrací zpět i kluka, který přišel s námi.

Hned jak jsme vytáhli ceduli s nápisem Amesbury, zastavilo nám auto, které mělo za zadním oknem velké, ručně psané upozornění: "Pozor!!! V tomto vozidle jede americký občan!!!" Nasedli jsme a americký občan spustil monolog nadávek na Anglii, policii, na Stonehenge, na hippies a na vše anglické. Je americký občan a přesto ho policie kontrolovala! Míjíme cestou několik policistů hrajících u silnice kriket. Americký občan zpomaluje a svůj monolog nadávek spouští z okna. Policii to ale nezajímá. Americký občan nadává, hrozí. Najednou se před náma nad silnicí vyhoupne Stonehenge, zapadá za ním zrovna slunce. O dva kilometry dál americký občan zastaví, mezi větou svého monologu řekne -Amesbury- a pokračuje v monologu dál. Vystupujeme, auto se rozjede a z okénka slyšíme - "Co si to ti hajzlové dovolujou, já jsem přece americký občan! Doprdele..." Cedule s upozorněním na to, kdo jede v tomhle autě, zmizela na obzoru.

Jdeme do městečka a vstupujeme hned do první hospody plné mladých - hippies. Kdo by si ale představoval hippies jako nějaké rozesmáté máničky v květovaných oblečcích s kilometry korálů kolem krku a zpívajících Hare Krišna a každému nabízející LSD, byl by zklamán. Lidí, kteří si tu dnes říkají hippies, je hodně druhů a forem. Od opuchlých fetáků a pivářů, po kluky a holky s punkovými číry na hlavách, po nikdy nečesané máničky s rastafaranskými spletencí vlasů, i naježené vlasáče se zářivými přelivy. Koupili jsme si pivo a usedli ke stolku. Hned na nás srší otázky odkud a kam jdeme, na jak dluho, co policie, co Stonehenge. Nadávají na demokracii, na vládu, na policii. Když se ptáme, co by si na jejich demokracii přáli zlepšit, odpovídají - Přece legalizovat marihanu!

Všechn osm druhů piva v téhle maličké hospůdce teče proudem, z reproduk-

ne smrt demokracie, ale smrt demokracií!

toru zpívá střídavě Marley a Siouxsie. Hippies se dostávají do bojové náladu - asi se připravují na setkání s policií. Jedna mánička sráží nějakého kluka k zemi. Pár kopanců do obličeje a vyhazov z hospody. Mánička bere z pultu igelitku /s "nádobíčkem"/, kterou si tam jeho sok "zapomněl" a hází ji za ním ze dveří a usedá k baru ke své pintě piva. Zábava pokračuje dál. "Proč tu nezůstanete dýl?" "Proč musíte do práce?" "Na jaký festival ještě jedete?" "Jedte trhat jahody na plantáže v Kentu!" "40 liber za den!" "Kouříte hašíš?" atd. Pár zkouřených lidí posedává a polehává v koutech hospody s pivem v ruce. Potom se už zábava točí jen kolem policajtů a piva. Začíná nám to připadat jako na nějaký "akci" doma, která se nekoná, ale hlavně, že je pivo. Jediný rozdíl je v tom, že tu nikdo nešmíruje. Nikdo nechápe naše překvapení nad korektním a zdvořilým přístupem policií k lidem, jak jsme poznali cestou sem. To je přece normální, policie tě nesebere nebo nezbije jen proto, že se jím nelibíš. To už musíš něco provést, aby se o tebe takhle zajímali.

Dopili jsme pivo a vyšli před hospodu. Na druhém chodníku stál před chvílí vyhozený kluk, v ruce svíral igelitku, z pusy mu tekla krev na břicho a soufale vykřikoval směrem do hospody. Z hospody znova vyběhla mánička, páranami ho srazila k zemi a přidala několik tvrdých kopanců do hlavy. Za chvíli přijela houkající záchranka.

Našli jsme si místo na spaní u koňské farmy a usnuli. Za svítání nás probudil křik a hluk vrtulníku. Ve městě zuří bitva hippies s policií. Před východem slunce se všichni zvedli z okouzlích hospod a barů a vyrazili na Stonehenge. Policie ale hlídala. Strhla se bitva. Ampliony z vrtulníku vyzývají ke kli- du. 250 zatčených.

Vstali jsme a na chodníku si uvařili snídani. Každý, kdo jde kolem, se s námi zastaví na pár slov - staří i mladí. Všichni se s námi zdraví, přejí dobré ráno, dobrou chuť. Stařík, který šel venčit psa, mladí, kteří se také probudili a chystají se na Stonehenge. Nikdo nešmíruje, nebuzeruje, nevolá na linku 158. Hippíkovi z Německa jsme nabídli čaj z maliní - je překvape- ný, že se dá jentak z listí uvařit čaj.

Sešli jsme zpět do Amesbury. Po cestě jsme se museli několikrát pozdra- vit nebo zastavit s kolemjdoucími. Je to pro nás úplně jiný svět. Potřebo- vali jsme doplnit zásobu vody. Jeden z nás to jde zkusit do baru. Druhý čeká venku a hned několik obyvatel nabízí pomoc. Barman, který vypadá jako

z nějakého baru na Václaváku, je velice ochoťný a beze slova nalévá vodu do lahve a diví se, že to ty policajty baví.

Vyrážíme na Stonehenge. Za městem stojí policejní hlídka. Policista nás zastavuje a ptá se, jestli jdeme na Stonehenge. Upozorňuje nás, že Stonehenge opustí policie až odpoledne a ptá se, jestli nemáme drogy. Když řekneme že ne, požádá nás, jestli by mohl vidět naše batohy. Předem nám říká, že k prohlídce nemá povolení. Nemusíme mu batohy ukazovat, ale musel by nás zadržet, sehnat si povolení a kdyby u nás drogy našel, musel by nás zatknot. Dovolili jsme mu, aby se nám do zavazadel podíval. Zběžně je prohlédl. Vyfotografovali jsme si ho, jak se dívá do batohu. "Vy si mě fotíte?" "Proč ne, vždyť jste hezkej." Když prohlídku dokončil, vypsal nám potvrzení, že u nás drogy nenašel /potvrzení platí pro případnou další kontrolu/, napsal své jméno, číslo a adresu okrsku. Do roka si na jeho počínání můžeme stěžovat. Ještě jsme spolu parkrát zavtipkovali a vyrazili dál. Uvědomili jsme si, že do tašek, které jsme měli přes rameno, se vůbec nepodíval. Kdyby jsme měli opravdu nějaké drogy, tak by je nenašel.

Přišli jsme na rozcestí pod Stonehenge. Ještě tu stáli policajti, ale ujistili nás, že ve tři hodiny odpoledne odjedou. Sedli jsme si do trávy a čekali. Každou chvíliku se u nás někdo zastavil na pár slov. Když jedni odešli, přišli se podívat další.

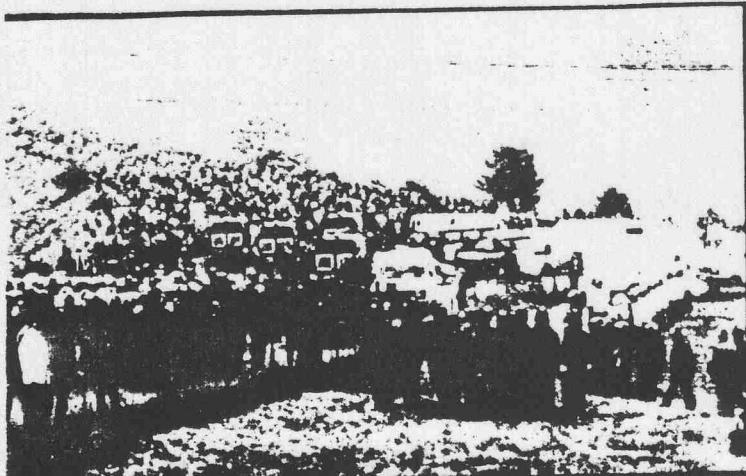
Před třetí hodinou dva policisti každého požádali, aby si šel sednout o několik metrů dál a nedělali velké skupinky. Obávali se přílišného náporu, když by se všichni narázili vydali nahoru ke kamenům. Dva mladíci, kteří si od nás opisovali program festivalu, si před příchodem policistů vydali z kapsy kousky hašiše a strčili si ho pro jistotu do úst. Pak se s hašišem za zuby normálně s policisty bavili.

Ve tři hodiny odpoledne policie opravdu odjela a cesta na Stonehenge byla volná. Celý kopec, na kterém Stonehenge stojí, je obehnán nízkým, dráteným plotem. Vlastně všechny louky a kopce jsou oplocené, pasou se za nimi krávy nebo ovce. Podzemní chodbou jsme prošli pod silnicí a stanuli před kameny Stonehenge, které je kolem dokola obehnáno provazem. Stávalo se, že lidé po kamenech lezli, ryli do nich, stříkali sprejem nápisy. Jeden kámen, stojící trochu stranou, oplocený není. Hned na něj několik lidí vylezlo. Nebylo divu, že bylo Stonehenge v těchto dnech uzavřeno, jinak by ho lidé brzy roznesli na botách. Takhle se nás z celého toho množství lidí - bylo jich po okolí možná několik tisíc - sešlo nakonec u kamenů asi 20.

Posadili jsme se do trávy a čekali na západ slunce. Vybalili jsme z batohu kameny, které jsme od přátel přivezli z Prahy, naházeli je co nejbliž k svatyni. Potom jsme se protáhli pod provazem a sebrali kameny z podloží kamenných bloků. Kameny ze Stonehenge jsme přivezli přátelům domů. Celou naši akci pozorovala jistá mystička z Kanady, která, když viděla, jak měníme kameny, nás pozvala k svému místu. Seděla v kruhu horských křišťálů, která přivezla s sebou z Arizony /z nějakého amerického mystického místa/ i s kusem skály, z které je odloupala. Potom spustila svůj monolog o mystice a svých mystických zážitcích.

V šest hodin večer přiletěli havrani a posedali na Stonehenge. Obloha se přesto, že bylo celý den úplně jasno /což tu v tento čas mnoho let nepamatovali/ začala zatahovat a mystička nám nabídla odvoz do Londýna svým autem. Chvíli jsme váhali, chtěli jsme tu přečí jen přespát, ale nakonec jsme se rozhodli, vzhledem k přibývajícím mrakům na obloze, odjet.

Vzali jsme ještě jednoho mladého hippíka z Holandska a začali se připravovat k odjezdu. Slunce zapadal mezi kameny Stonehenge a opodál pobíhalo několik lidí v kruhu - že by potomci druidů? Do všech stran byla vidět spousta mohyl /jedna stojí přímo u Stonehenge/. Na stonehengeském parkovišti stalo páru karavanů, u kterých seděli hipíci, vařili si večeři a hráli s dětmi. Nasedli jsme

do auta a za chvíli nám celá krajina zmizela za obzorem. Cestou zpět do Londýna jsme se dozvěděli, že v celém Londýně je stávka metra, autobusů i vlaků, a tak nebyť mystičky, která nás odvezla až k našemu bydlišti, těžko bysme se dotávali ze Stonehenge zpět. Druidové nám to dobře zařídili. -pv-

Ať žije anarchie! - shromáždění sociálně blízkých pod stromy, na levé straně České děti

nezapomenutelný pohled

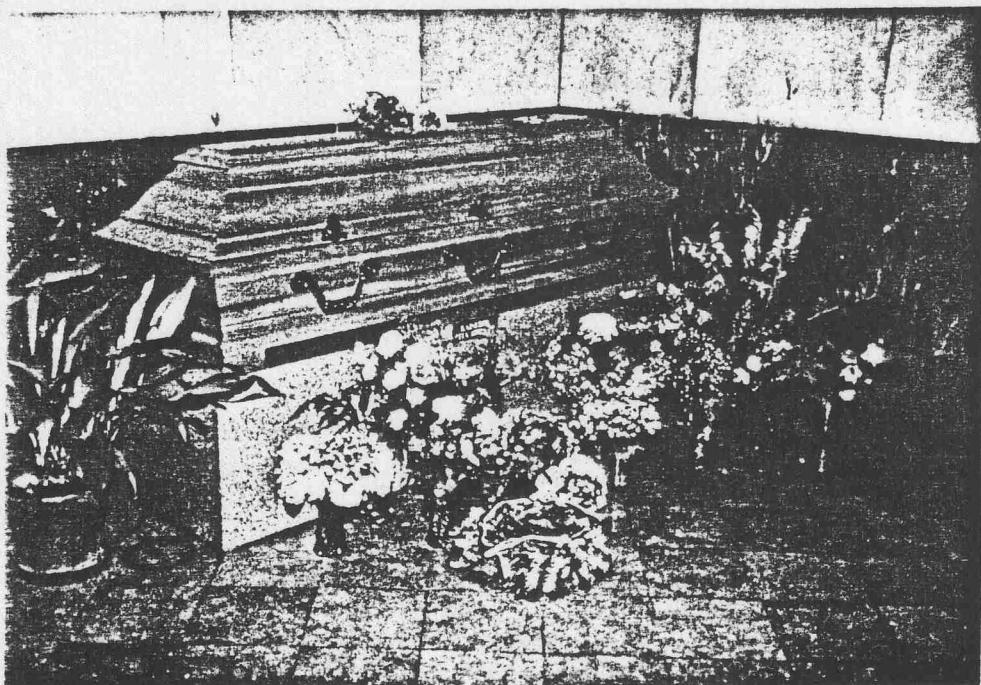
u hrobu císařovny

Dne 5. srpna 1989 jsem přijel na tři dny do Vídně. Při té příležitosti jsem si nechal uvinout věnec, abych ho položil k rakvi J.V. císařovny Zity. U vstupu do Kapucínské hrobky jsem toto oznámil vrátnému, který mě bez váhání vpustil dovnitř, aniž bych musel zaplatit třicet schillingů vstupného.

Je to nezapomenutelný pohled na množství tělesných ostatků Habsburgů, zvláště pak na rakev císaře a krále Františka Josefa I., Alžběty, korunního prince Rudolfa, ale též Marie Theresie a Ferdinanda I.-Dobrotivého. Jsou tu zkrátka skoro všichni.

Je smutné, že nebyly dosud převezeny ostatky Karla I. z Funchalu na Madeiře. Na císaře a krále Karla I. nás upozorňuje Jeho busta umístěná v místnosti, kde od 1. dubna 1989 odpočívá Jeho chot J.V. Zita.

U rakve císařovny a královny J.V. Zity je nejvíce květin. K spatření je tam též svazek květů s maďarskou trikolorou a nyní i můj věnec s trikolorou československou.

rakev s tělesnými ostatky J.V. císařovny Zity

Martin Kubík

běs v norskou

z Oslo пиše Jan Hájek

Posílám pár rádek, jelikož v Norsku budou za pár dnů volby do parlamentu, takzvaný parlamentní volby, a tím pádem tu zuří předvolební kampan, a to je přeci jen něco neobvyklýho.

Vona ta předvolební kampan má v Norsku zcela zvláštní a neopakovatelnou atmosféru. Všechny politické strany tu maj, zdá se, panicej strach z politiky, a tak se zásadně věnujou otázkám, které nemaj s politikou, pokud možno, vůbec žádnou souvislost. Velkým tématem v předvolebním boji je například zdravotnická a sociální péče. Vůdcové politických stran jsou ochotní se před televizníma kamerama i bez nich tvrdě poprat například vo otázku nemocnejch, které sou stižený nákom zvláštní neobvyklou chorobou a jablko sváru může představovat zcela odborné problém způsobu jejich léčby. Je to půvabný, když si člověk uvědomí, že Evropa stojí před rokem 1992, stojí, ale bez Norska, protože Norsko se po lidovym hlasování někdy počátkem sedmdesátých let rozhodlo v poměru snad 51 : 49 do EHS nevstoupit. Tohle téma vstupu by se ale žádná strana neodvážila nadhodit, protože by tím rozeštvala národ na dvě skupiny. Vůbec tu panuje mezi jednotlivýma částma politického spektra vohromná shoda a spory se odehrávaj jen v přísně technickejch oblastech, jako je výše uvedenej příklad ze zdravotnictví - v ekonomii to například může být problém nákejch desetin procenta státního rozpočtu nebo daní určených na to či ono. Za takový situace je pak jasné, že ten, kdo vystoupí s něčím, co je určitou alternativou k tomu, co je záběhnutý a nudný natolik, že už to téměř nikoho nezajímá, sklidí zaručenej uspěch. To je případ jakýhosi Karla I. Hagena. Ten přišel s názoroma na Norsko natolik revolučníma a srozumitelnýma, že pro něj okamžitě zahořela převážná část primativnější populace, protože mu aspoň rozumí, co říká. Jeho program je myslim takovej dost vykastrovanej thatcherismus podanej jednoduchym způsobem. Karl I. Hagen byl okamžitě označenej za strašlivýho pravícáka a fašistu všema ostatníma stranama a to mu, zdá se, vyneslo další uspěch a popularitu mezi dělnictvem. Tedy, několik dnů před volbama, sice ztrácí - pro lidi už přeci jen nepředstavuje takovýho exota jako na začátku kampaně - ale je jasné, že jeho "Pokroková strana", jak se jmenuje, zaznamená největší vzestup v porovnání s minulejma volbama a dostane dobrejch 15%.

Nejsilnější, ale s velkejma ztrátama proti minulejmu letům, zůstane asi sociálně demokratická "Strana pracujících". Její největší starostí je, aby se pokud možno nic nezměnilo. Podobný starosti má i pravícová "Pravý". Ti se sice pokusili navrhnut vstup do EHS, rychle toho ale nechali - prsty si rozhodně pálit nechtěj. Zbytek pak jsou strany, které v nejlepším případě dosáhnou tak 10%. "Křestanská lidová strana" má jako hlavní část programu další vomezení už tak všemožně vomezenýho a vomezovanýho prodeje alkoholu. /Jo, to je vlastně další důvod, proč Karl I. Hagen je tak populární mezi prostým lidem - chce liberalizovat alkoholovou politiku. Sedlácká "Centrální strana" zase zaujala jako jediná jasnej postoj k EHS - je všema prostředkama proti. Pak tu jsou eště dvě strany, co se menujou stejně - "Levý". Jedna je levicová, to sou "Socialistický levý" a druhá je z neznámých důvodů nelogicky pravícová. Co ty chtěj nebo nechtěj opravdu nevím, ale asi nic tak převratnýho to nebude, předpokládám. "Zelený" tu nikdo nevolí, ačkolik všichni voliči tvrděj vřuznejch výzkumech veřejnýho mínění, že ochranu prostředí stavěj na první místo. Určitý množství ekologie je snad ale ve všech velebných programech, často například ve formě mlhavejíc představ vo vybudování sítě veřejné dopravy.

Díky různemu Gallupu a podobnejm se ví už předem, jak volby dopadnou, kolik procent lidí se zúčastní a podobně - to nakonec bylo donedávna v Československu jasny i bez podobný námahy - a tak se vlastně jen čeká na to, vo kolik desetin procenta se budou výsledky lišit od odhadů.

Z celýho vyprávění by se vlastně dal vyvodit závěr: Važte si toho, že žijete v diktatuře, vona je to přeci jen větší sranda, i když se člověk směje jen někdy!

Zdraví Honza H.

bush v polsku

Dne 10.-11.7. se uskutečnila v Polsku návštěva amerického prezidenta G. Bushe. Byla to historická událost, neboť se jednalo o vůbec první návštěvu amerického prezidenta na polském území. Uskutečnilo se v dramatické době, měsíců po volbách do polského parlamentu, ve kterých plně zvítězili kandidáti Občanských výborů Solidarity. Posláním cesty Bushe do Polska bylo především najít způsob, jak účinně pomoci polskému hospodářství z krize, do které se dostalo po čtyřiceti letech komunistického panství. Stranou nezůstaly ani aspekty politické, i když se je prezident snažil tlumit. "Nechci komplikovat situaci M. Gorbačovovi," prohlásil před svou cestou a tím vyjádřil reálnitu platnou pro Polsko už od Jalty.

10. července jednal president s představiteli vlády a PSDS ve Varšavě a druhý den odletěl do Gdaňska, kde jednal se zástupci katolické církve, s biskupem gdaňským a s Lechem Walesou. Již od večera předešlého dne byl v celém městě zvýšený ruch. Vylepovaly se plakáty k této události, městem procházely zesílené hlídky milice a v Oliwě na ul. Polianki, v blízkosti Walesova bydliště, se procházeli nenápadní civilisté.

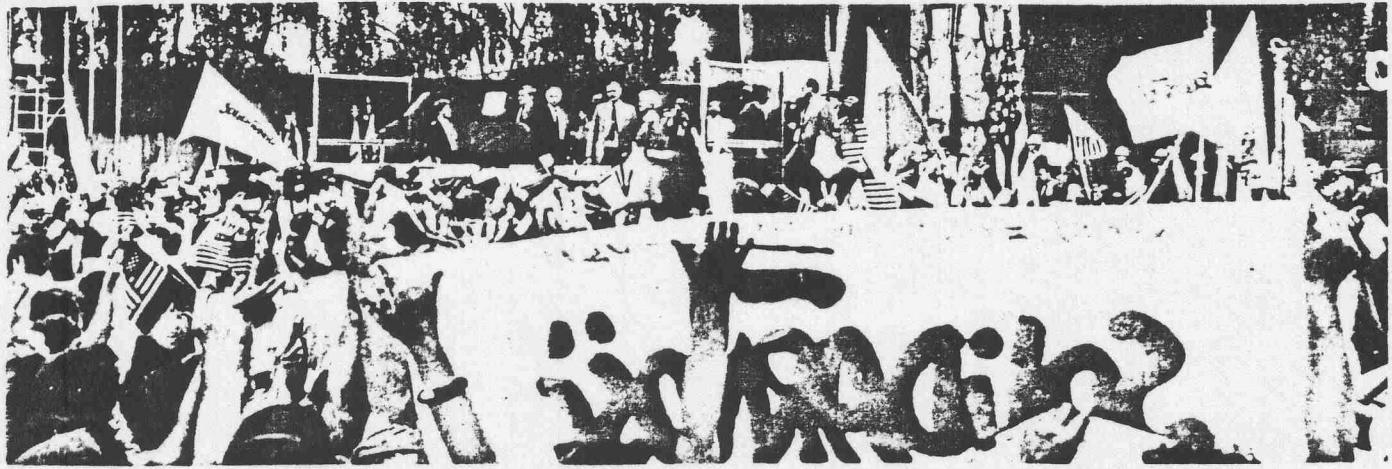
Ráno jsme jeli na Byro Solidarity, abychom se pokusili získat legitimaci na projev G. Bushe a L. Walesy u pomníku Tří kříže. Všude vládla nervozní a uspěchaná atmosféra. Chodili jsme od dveří ke dveřím, až se nám vstupenky podařilo získat. Pod pomníkem probíhaly poslední přípravy a upravy, které osobně řídil Walesa. Prezident jel z letiště nejdříve do katedrály v Oliwě, kde se zúčastnil mše svaté a poté za doprovodu odjel na oběd k Walesovým, kde byli přítomni i Walesovi poradci.

Vyvrcholením presidentovy návštěvy bylo pak jeho a Walesovo vystoupení u pomníku Tří kříže před gdaňskou loděnicí, kde bylo v roce 1970 zastřeleno několik stávkujících dělníků. Vystoupení mělo být oficiálně zahájeno ve 14 hodin, ale už od jedný se kolem doslova mačkaly desetitisíce lidí. Podle sdělení Solidarity jich tam bylo 250-300 tisíc. Dostat se i přes pozvánky dovnitř prostorem, který hlídaly dělnické stráže z loděnic a ostří hoši ze CIA a protiteroristické brigády, bylo utrpení, které znásobovalo ještě nepředstavitelné dusno. Konečně se nám podařilo projít kolem detektorů, a pak jsme si konečně oddychli.

Prezident přijel asi s dvacetiminutovým zpožděním, neboť po vzoru svého sovětského protějšku vystoupil po cestě z vozu a vydal se doprostřed jásajícího davu. Na tribunu vystoupil spolu se svou chotí, min. zahraničí J. Bakerem a L. Walesou. Ve svém projevu, který trval asi deset minut, se prezident vyjádřil svou radost nad tím, že nynějšími volbami se Polsko vydalo na cestu demokracie; což on i všechn americký lid vítá, se zájmem pozoruje a bude Píško na této cestě podporovat ze všech sil. Záleží však na Polácích samých, jak budou pracovat, aby ke změnám demokratickým přispěla i obnova hospodářská. Řekl, že zná dobré polský národ, ví, že je pracovitý a že se mu

náš transparent; jelikož jsme nikde neschnali čisté plátno použili jsme plátno se znakem Solidarity - do polské vlajky je vmalován modrý trojúhelník

obr.2 Bush si právě s potěšením čte náš transparent

krizi jistě podaří překonat. Připomněl i tradiční přátelské vztahy mezi USA a Polskem, a prohlásil, že Polsko, ve kterém začala nejstrašlivější válka v dějinách a po válce zde došlo k prvnímu kroku rozdelení Evropy, může nyní sehrát významnou roli při jejím opětném sjednocení. To by znamenalo nastolení nových vztahů v Evropě i v celém světě. Závěrem pak popřál polskému lidu mnoho zdaru, píle a vytrvalosti na cestě k hospodářské a společenské obnově. V podobném duchu hovořil i Walesa, který připomněl, že když Poláci vzali po volbách osud země do svých rukou, ponesou za něj zároveň nezměrnou zodpovědnost.

Odpoledne odejel G. Bush poklonit se památce obránců Westerplatte i všem obětem 2.sv.války a znova zdůraznil význam Polska v tom, aby se tato tragédie, vzešlá na jeho území, nemohla v budoucnu opakovat. Poté odejel prezident na letiště, kde se rozloučil a odletěl do Maďarska.

Plán, se kterým G. Bush přijel do Polska, neuspokojil svým obsahem ani vládu ani opozici. L. Walesa mluvil o 10 milionech US dolarů, prezident nabídal setinu, a to na podporu soukromého podnikání a privatizace státních podniků. Prohlásil, že USA nehodlají opakovat chybu z 70.let, kdy Polsku poskytly obrovské úvěry, které byly doslova projezeny. Prohlásil však, že se přimluví za odklad splátek na schůzce "silné sedmy" v Paříži a u MMF a IBRD, což také splnil. Důležitý aspekt pro povzbuzení Poláků ale spočíval i v tom, že se jednalo o velkou vzpruhu morální.

-dš-

vstupujte do kláštera!
Nenechte křišťálového
ducha českých
panen znečistit
materialistickými
ideologiemi!

české dívky a paní

různé

* Dne 28.května se měla ve vinárně Fregata odehrát malá oslava. Jelikož však byla vinárna narychlo z provozních důvodů uzavřena, přesunula se oslava o několik ulic dál do Rybárny. Přesně před 10 lety se ve Fregatě sešli členové VONSu, kde poseděli do pozdních hodin. Doma pak byli časně ráno s bolavými hlavami pozatýkáni. Pro některé z nich to znamenalo několik let kriminálu. Z 15 zatčených zůstalo ve vazbě 10. Po 6 měsících byli z vazby propuštěni Ladislav Lis, Jiří Němec, Jaroslava Bělíková a Václav Malý. Ve vězení zůstali Petr Uhl, Václav Benda, Václav Havel, Jiří Dienstbier a Otka Bednářová.

* V žádosti z 19.6.89 o legalizaci náboženské společnosti Hare Kršna se mimo jiné uvádí: "Pokud se týče politických záležitostí, nejsme v této oblasti aktivní, ani nejsme členy různých protispoločenských skupin, které mají za úkol rozvracet republiku a socialistické zaměření našeho státu pod vedením ze zahraničí. Právě naopak, chceme přispívat k rozvoji dobra v této společnosti svým čestným jednáním." /Infoch č.16 1989/

Společnost Hare Kršna budiž v království na prvním listě seznamu likvidace. Poletěj do Indie, že jim dveře nebudou stačit!

-red-

* Telegram Českých dětí J. Em. Františku kardinálu Tomáškovi 30.června t.r.

Vážený Otče kardinále, k Vašemu dnešnímu jubileu Vám vyprošujeme hodně štěstí a úspěchů ve Vaší záslužné práci. Děkujeme Vám za současnou i budoucí činnost ve prospěch práv věřících.

nezávislá iniciativa
České děti

* Pozdrav ze Španělska

Zasílám pozdravy z primativního a zaostalého Španělska, z Barcelony, která je ovšem katalánská. Včera jsme byli na demonstraci za katalánskou nezávislost. Policajti tu sou stejně využívaný jako v Praze. Jednomu spolužákovi dali do držky. Honza

* Pavel Tigrid se stal členem Českých dětí

VÍTÁME VÁS!

Kdo je P. Tigrid

• V poslední době jste několikrát zveřejnili jméno Pavla Tigrida. Ale má generace už o něm nic neví... Z dopisu H. Dostála z Č. Budějovic.

Okupaci prožil P. Tigrid v Británii, kam v březnu 1939 legálně vystěoval a kde zprvu pracoval jako novinář a od roku 1941 jako překladatel a redaktor Českého rozhlasu BBC. Po osvobození se vrátil z Británie a stal se hlavním redaktelem lidové strany Výzva. Činnost Tigrida z tohoto období potvrzuje víc než výmluvně jeho pravicové zaměření. Působil také v předčeskoslovenském vedení zmíněné strany.

V dubnu 1948 odejel na sjezd křesťansko demokratické strany v západním Německu a do republiky se již nevrátil. Vzhledem ke své dřívější činnosti získal v zahraničí okamžitě významné pozice v řadách tzv. představitelů českých emigrantů v exilu a u amerických a západoněmeckých institucí organizujících rozvracatelské akce proti Československu. Jíž před svým útěkem z republiky totiž udržoval důvěrné styky s bývalým vojenským přidruženem USA v ČSR Charlesem Katkem, jenž byl z naší republiky vypovězen pro špiónážní činnost a poté se stal vedoucím americké výzvědné služby CIC se sídlem ve Frankfurtu nad Mohanem. Tyto speciální služby měly za úkol aktivizovat nepřátelská živly na našem území a k tomuto účelu využívaly emigranty z uprchlických táborů.

Pre-zabezpečování těchto cílů byl získán i P. Tigrid, který brzy po útěku z Československa navázal s Katkem spojení a díky němu se

mohl přesunout do Frankfurtu nad Mohanem, ubytovat v objektu americké zpravodajské služby a začít pracovat pro Američany. V té době patřil mezi organizátory prvních diverzních akcí proti své bývalé vlasti. Za to jako odměnu získal i americké státní občanství.

Nejvýznamnější období jeho života bylo spojeno se zřízením americké rozhlasové stanice Svobodná Evropa v roce 1951 v Mnichově, kde prevzal funkci programového ředitele a vysílání. Mezi jeho povinnosti patřila vysílat vlnu a zaměřit.

RUDÉ PRÁVO

V úterý 1. srpna 1989

ropě přestal působit v roce 1953. Důvodem byla zprostředkování finančních prostředků, s nimiž z titulu své funkce disponoval. Na čas se proto stál do pozadí. Od roku 1956 začal se skupinou dalších politických emigrantů vydávat silně antisocialistický časopis Svobodný svět, který se stal platformou podporovatele emigrantské skupiny. Od roku 1963 sídlo redakce se přesunulo do Paříže.

V posledním období se Tigrid angažuje ve finančním zabezpečování různých nezávislých skupin, jako je Charta 77 (přesněji řečeno určitých osob z těchto skupin). Zajíždí do dopravy jak legálních tiskoven, tak rozmnožovací techniky do ČSSR a zároveň i kontakty s různými činiteli nepovolených skupin a jejich další napojení. Nadále při této činnosti spolupracuje se zvláštěmi službami, především USA. Politicky stojí na pravici. Je znám svými antisocialistickými postoji. Spojení některých vedoucích činitelů nepovolených skupin s ním jeasné dokumentuje, o jaké cíle těmito skupinám jde.

ROSTISLAV VALÁŠEK

* V Maďarsku se blýská na lepší časy!

2.10.
RP

Sobotní MAGYAR NEMZET věnuje pozornost návrhu, aby Maďarská strana kandidovala na funkci prezidenta MLR v příštích volbách Ottu Hababurka, člena Evropského parlamentu. Představitel této strany potvrdil, že její členové už sbírají podpisy potřebné na kandidaturu a že přeslunčka dynastie nevrhne na nejvyšší funkci v MLR vzhledem k jeho popularitě, nestranickosti a širokým mezinárodním stykům.

Javorina 17.srpna 89 - Skupina Českých dětí u pomníku partyzánského velitele Dibrova. Hoši zkoumají terén pro případné ozbrojené povstání.

dokumenty

Odpověď prezidenta Karavany míru na otevřený dopis Charty 77, NMS, Českých dětí a Společnosti za veselajší současnost

Draží přátelé, obdržel jsem Váš dopis.

Seznámím s ním všechny účastníky Karavany míru. Každý její účastník se může rozhodnout, kde, kdy a jak na něj odpoví.

Ujišťuji Vás o své osobní solidaritě. Kdykoli slyším o věznění, mé rohoření narůstá. Odvaha, kterou čtu ve Vašich řadcích, ve mně naopak vyvolává naději.

Po svém příjezdu do Prahy jsem se dozvěděl o nebezpečí perzekuci, které hrozí těm mým kolegům ve Vaší zemi, kteří podepsali prohlášení Několik vět. Ubezpečuji Vás o své přátelské podpoře a slibuji Vám ji.

Jáme rádi, že Karavanu míru přijímáte se sympatiemi a děkujeme Vám za Vaše uvítání v Praze.

V Praze, dne 5.7.1989

Nicolas Peskine
prezident Karavany míru

ONV v Praze 7

Praha, 21.9.1989

věc: oznámení

Oznamuji Vám, že dne 4.10.89 se v Královské oboře v Praze 7 uskuteční shromáždění /na prostranství před bývalou zahradní restaurací/.

Program shromáždění - veřejná diskuse o projektu SDO, který zamýšlí vést sběrnou dopravní tepnu částí veřejného parku

Doba trvání shromáždění - 17 hod až 18.30 hod

Pravděpodobná účast - 200 lidí

Petr Placák
Odlehlá 323
190 00 Praha 9

OBVODNÍ NÁRODNÍ VÝBOR V PRAZE 7

Odbor vnitřních věcí

Adresa: 170 05 Praha 7, Veletržní č. 24

Zn. vnitř. 55/89

V Praze 7 dne

28.9.1989

Vyřizuje

Petr Placák
Odlehlá 323
Praha 9

Rozhodnutí

Odbor vnitřních věcí ONV v Praze 7 projednal ve správním řízení podle zákona č. 71/1967 Sb. Vaše oznámení ze dne 21. září 1989 o konání

veřejného shromáždění k projektu Středního dopravního okruhu dne 4.10.1989 od 17.00 do 18.30 hodin v areálu Královské obory v Praze 7

a podle §1 odst. b zákona č. 126/1968 Sb. konání shromáždění zakázal.

Důvodnení

Odbor vnitřních věcí ONV v Praze 7 obdržel dne 25.9.1989 oznámení o konání veřejného shromáždění-diskuse o projektu SDO, které se má konat dne 4.10.1989 od 17.00 do 18.30 hodin v Královské oboře v Praze 7, na prostranství proti bývalé zahrádkářské restauraci.

Správní orgán dospěl k závěru, že s ohledem na vyhlášku č. 320/1951 U.1. a vyhlášku MV č. 158/1957 U.1. lze organizovat veřejná shromáždění, avšak nutno především přihlédnout k charakteru místa, kde by se shromáždění mělo uskutečnit. Zádané místo v areálu Královské obory, tak jako celý park je chráněným územím podle zákona č. 40/1956 Sb. o státní ochraně přírody a zákonem č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči. Královská obora pak slouží jako významné rekreační centrum všem občanům Prahy, snahou všech zainteresovaných složek je zachovat Královskou oboru jako oázu klidu pro všechny navštěvníky, zvláště pak pro starší osoby a matky s malými dětmi. Větší koncentrace osob v této oblasti by také mohla způsobit poškození zeleně tohoto chráněného území a také větší hlučnosti by ani nebyl zachován klid v této oblasti k rekreaci občanů.

Z uvedených důvodů odbor vnitřních věcí ONV v Praze 7 rozhodl toto shromáždění zakázat.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k odboru vnitřních věcí Národního výboru hl. m. Prahy podáním učiněným u odboru vnitřních věcí ONV v Praze 7. Případnému odvolání se podle §55 odst. 2 z.č. 71/1967 Sb. odnímá odkladný úcinek z důvodu veřejného pořádku.

Vedoucí odboru

JUDr. Alexandra Búřková

